

A Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperes által, a ... ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 31. napján kelt 12.G.44.692/2014/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – a 2015. július 1. napján megtartott nyilvános tárgyaláson – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által fizetendő késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontját 2014. július 2. napjában, és a késedelmi kamat mértékét a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat mértékével egyezően határozza meg,

ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.53098/2005 számú perében kötelezte az **1. társaságot**, hogy fizessen meg a felperes javára 1.321.478 forint, valamint 1.519.591 forint tőkét és ennek járulékait. A felszámolás elrendeléséig az alperes az **1. társaság** vezető tisztségviselője volt.

A felperes 2007. május 2-án előterjesztett kérelmére a bíróság az **1. társaság** felszámolását elrendelte, (a felszámolás kezdő időpontja: 2009. április 29.) majd 2010. június 17-én a felszámolást egyszerűsített módon befejezte és az adós társaságot megszüntette.

A felperes 2010. június 15-én előterjesztett keresete alapján a Fővárosi Ítéltábla 2014. július 2. napján kelt 11.Gf.40.269/2014/4. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes a fizetéseképtelenséget fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a társasági vagyron 2.875.865 forint mértékben csökkent, ennek következtében az alperes ezen mértékig kártérítési felelősséggel tartozik a felszámolási eljárás során ki nem elégített hitelezői követelésért.

A felperes 2014. augusztus 18. napján keresetet terjesztett elő és kérte az alperest 2.875.865 forint

kártérítés és ennek járulékai megfizetésére kötelezni a jogerősen megállapított felelőssége alapján a Cstv. 33/A. § (6) bekezdése, illetve a Cstv. 63. § (3)-(5) bekezdése figyelembe vételével. A tőke tartozás után a Pesti Központi Kerületi Bíróság jogerős ítéletével megállapított mértékű kamatot igényelt.

Az alperes kérte a per megszüntetését a Pp. 157. § a) pontja alapján. Arra hivatkozott, hogy a felperes a jogszabály által előírt keresetindítási határidőt elmulasztotta. Álláspontja szerint csupán a felszámolás ideje alatt kérhető marasztalás, azonban az **1. társaság** felszámolása befejeződött, a társaság 2010. december 2-án törlésre került.

Érdemben, a jogerős bírói ítélettel megállapított összeg vonatkozásában a felelőssége fenn állását nem vitatta, azonban álláspontja szerint a tőke összesen felüli késedelmi kamat megfizetésére nem kötelezhető.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 2.875.865 forintot, valamint ezen összegből 6.519 forint után 2005. április 1. napjától, 1.321.478 forint után 2005. május 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat kétszeres mértékével megegyező; 947.200 forint után 2005. június 1. napjától, 397.872 forint után 2005. június 16. napjától, 168.000 forint után 2007. augusztus 15. napjától 34.796 forint után 2009. június 3. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat mértékével megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 254.000 forint perköltséget, az állam javára 172.550 forint eljárás illetéket.

Határozatának indokolása szerint – az alperes védekezésére figyelemmel – először a keresetindítási határidőt vizsgálta. E körben megállapította, hogy az alperes a hitelezői érdekeket sértő magatartását 2006. július 1. és 2008. december 31. napja között valósította meg, így az ekkor hatályban volt Cstv. 63. § (3)-(4) bekezdése alapján marasztalható. E jogszabályhely a felszámolási eljárás jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőt ír elő a per megindítására, azonban, ha a felszámolási eljárás jogerős lezárásáig a Cstv. 33/A. § szerinti felelősséget megállapító perben jogerős döntés nem születik, úgy a Cstv. 63. § (3) bekezdésben meghatározott jogvesztő 90 napos határidő kezdőnapja a felelősséget megállapító jogerős bírósági határozat napját követő nap. Az ítélet tábla az alperes felelősségét 2014. július 2-án kelt ítéletével állapította meg, ehhez képest a 90 napos határidőn belül érkezett 2014. augusztus 18. napján a felperes keresete. A határidőn belül előterjesztett kereset ez okból történő elutasításának nincs helye.

A bíróság rögzítette, az alperes nem vitatta, hogy 2.875.865 forint összeg erejéig felelőssége fennáll, csupán a járulékfizetési kötelezettségét vonta kétségbe.

A bíróság megállapította, hogy a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében a késedelembe esés időpontjától késedelmi kamatot kell fizetni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felelősség megállapítása során megállapított vagyonsökkenés mértéke nem azonos a hitelezőt ért tényleges kárral, a felperest ért kár magában foglalja a meg nem térült hitelezői igény járulékait és annak kamatait is, ezért kötelezte az **1. társaság** késedelembe esésétől kezdődően kamatfizetésre az alperest.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, az elsőfokú bíróság újabb eljárásra, újabb határozathozatalra kötelezésével, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, harmadlagosan az ítéletet részben kérte megváltoztatni az alperest terhelő késedelmi kamatfizetési kezdőidőpontját a keresetlevélnek alperes részére történő kézbesítés napjára, mértékét a Ptk. 301. § (2) bekezdése szerinti mértékre csökkenteni.

Álláspontja szerint felelőssége a felszámolási eljárásban ki nem elégített hitelezői követelésekért áll

fenn 2.875.865 forint erejéig, nem pedig a Pesti Központi Kerületi Bíróság hivatkozott ítéletében megállapított fizetési kötelezettségért. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta, miért 2005. április 1. napjától kötelezte késedelmi kamat fizetésére. Hangsúlyozta, hogy nem is eshetett késedelembe 2005. április 1. napjától, hiszen ezen időpontban őt semmiféle fizetési kötelezettség nem terhelte.

Kifejtette, hogy a felperes keresete beadásakor olyan jogszabályi helyet jelölt meg, amely nem volt hatályban 2006. július 1. napján, kereseti kérelmének alapjaként csupán az utolsó tárgyalási napon jelölte meg a Cstv. 63. § (3)-(4) bekezdéseit.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte az elsőfokú eljárásban kifejtettek alapján. Hangsúlyozta, hogy a kártérítés a kár bekövetkeztének időpontjában esedékes, ezért ekkortól jár utána késedelmi kamat.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg.

A Fővárosi Bíróság 2010. június 17-én kelt ... számú végzésével az **1. társaság** felszámolását egyszerűsített eljárással befejezte, a gazdálkodó szervezetet megszüntette. Megállapította, hogy alperes neveügyvezető iratátadási kötelezettségének nem tett eleget, az átadott vagyontárgyak piacképtelenek voltak, azokat le kellett selejtezni, az adós társaság követeléseit nem lehetett behajtani, mert azok jogalapját bizonyító iratokat alperes neveügyvezető nem adta át a felszámoló részére. A zárómérleg elkészítésekor az adós társaság vagyonnal nem rendelkezett, felosztható pénzvagyon nem volt. A felszámolásban a hitelezők nem nyertek kielégítést.

Az adós társaság 2010. december 2. napján törlésre került.

Az adós volt vezetője felelősségének jogerős megállapítására 2014. július 2. napján került sor.

A fellebbezés az alábbiak szerint kisebb részben alapos.

A fellebbezés kapcsán az ítéltáblának abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy a volt vezető tisztségviselőt mikortól terheli késedelmi kamat fizetési kötelezettség a Cstv. 63. § (3) bekezdése alapján történő kötelezés esetén.

A jelen eljárásra irányadó, az **1. társaság** felszámolása iránt benyújtott kérelem időpontjában hatályos, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 63. § (3) bekezdése értelmében a felszámolási eljárás jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőn belül – ki nem elégített követelése erejéig – bármely hitelező keresettel kérheti a bíróságtól, hogy a Cstv. 33/A. § szerinti perben megállapított felelősség alapján kötelezze az adós volt vezető tisztségviselőjét követelésének kielégítésére. A (4) bekezdés úgy rendelkezik, amennyiben a felszámolási eljárás jogerős lezárásági a 33/A. § szerinti perben jogerős döntés nem születik, a (3) bekezdésben meghatározott jogvesztő határidő kezdőnapja a 33/A. § szerinti jogerős bírósági döntés napját követő nap.

Az idézett jogszabályhely értelmében a Cstv. 63. § alapján indítható, az adós volt vezetője marasztalása iránti per hármas előfeltételű: a felszámolási eljárásnak be kell fejeződnie; a bíróságnak ítélettel meg kell állapítania az adós volt vezetője felelősségét a Cstv. 63/A. § alapján jogerősen, és a hitelező maximum a ki nem elégített követelése erejéig indíthat pert.

Az elsőfokú bíróság a fenti időpontokat figyelembe véve helytállóan döntött tekintetben, hogy a felperes a jelen pert határidőben indította, e döntése indokolásával az ítéltábla egyetért.

A fent idézett jogszabályhely speciális, sajátos kártérítési felelősséget teremt, melynek alapja ugyan az adós társasággal szembeni követelés, de sem maga a követelés, sem mértéke nem azonos a társasággal szembeni követeléssel, hanem a volt vezető tisztségviselő csődtörvényben rögzített,

külön tényállás alapján megállapított mögöttes felelőssége alapján fizetendő kártérítés, amit a megállapítási perben hozott jogerős ítélet alapoz meg.

Miután a fent megjelölt hármaskövetelmény *együttes fennállása* esetén következik be a volt vezető tisztségviselő sajátos kártérítési kötelezettsége a kártérítés esedékessége is ekkor keletkezik. Amennyiben a felszámolási eljárás jogerős lezárására a Cstv. 33/A. § szerinti per jogerős befejezését megelőzően kerül sor, akkor a Cstv. 33/A. § szerinti perben hozott ítélet jogerőre emelkedésének időpontja az az időpont, amikor az adós volt vezetőjének fizetési kötelezettsége keletkezik, ezért ettől az időponttól köteles késedelmi kamat fizetésére is.

A késedelmi kamat mértéke a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal *megegyező*.

Az alperes fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a jelen marasztalási perben előterjesztett kereseti kérelem benyújtásának időpontja a keresetlevél alperes részére történő kézbesítésének napja a késedelmi kamat fizetésének kezdő időpontja. A késedelmi kamat fizetési kötelezettség azon a napon kezdődik, amikor a fizetési kötelezettség alapjául szolgáló tényállás valamennyi eleme megvalósul, az igényérvényesítés későbbi időpontja ezt nem befolyásolja.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a marasztalási összeg tekintetében helybenhagyta; a kamatfizetés kezdő időpontja és mértéke tekintetben részben megváltoztatta.

A Pp. 78.§ alapján kötelezte az ítéltábla a feleket a másodfokú eljárásban felmerült költségeik viselésére arra figyelemmel, hogy az alperes fellebbezése csupán a kamatfizetés tekintetében vezetett eredményre.

Budapest, 2015. július 1.

Botka Lászlóné dr. sk.
a tanács elnöke

. Csányi Terézia Katalin sk.
előadó bíró

dr. Volein Anna sk.
bíró

A kiadmány hitelül: